

தொழிலாளர்: சூ. கருணாநிதி

"NAM NADU" Official Organ of the D. M. K.

மலர்-2

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2009 | 24-9-1978

விலை 1-2

அர்ச்சகர் சட்டம் எழுந்து நடமாட....

தி. மு. கழக ஆட்சி நடைபெற்ற நேரத்தில் ஒரு சட்டத்தை நிறைவேற்றினோம். அந்தச் சட்டம் உயர் சாதிக் காரர்கள், அதிகாரம் குறிப்பாக சில வகுப்பார்தான் ஆலயத்தில் இருக்கிற ஆண்டவனுக்கு அர்ச்சனை செய்யலாம் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக எல்லா வகுப்பினரும், அர்ச்சனை செய்வதற்குரிய தேர்வு எழுதி, அதில் தேர்வுபெற்ற யாரானாலும், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும், எந்தச் சாதியாக இருந்தாலும் தாழ்த்தப்பட்ட அரிசன் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களானாலும் அவர்களும் ஆலயத்தில் அர்ச்சகர்களாக ஆகலாம் என்ற சட்டத்தைச் சட்டப் பேரவையிலே கொண்டு வந்தோம். ஆனால் அந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்து சனநாயகிகள் நீதிமன்றம் சென்றார்கள். உச்சநீதிமன்றத்தில் அந்தச் சட்டம் முடக்கப்பட்டது. முடக்கப்பட்ட அந்தச் சட்டம் எழுந்து நடமாட வேண்டுமேயானால், ஒரேயொரு வழிதான் உண்டு. நாம் நிறைவேற்றியுள்ள சட்டத்திற்கேற்ப அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டதாக வேண்டும்.

இந்த நூற்றாண்டு விழா ஆண்டு முடிவதற்குள் இதனைச் செய்து தரவேண்டுமென்று மத்திய அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

--கலைஞர்.

(தந்தை பெரியார் நூற்றாண்டு விழாப் பேச்சு)

“உங்கள் பொதுவுடைமைக் கட்சி ஏன் இந்தத் தமிழ்நாட்டில் பூத்துக்குலங்களில்லை? ஆட்சியைப் பிடிக்க முடியவில்லை?”

—என்று பொதுவுடைமை இயக்கத்தைச் சார்ந்த ஒரு நண்பரிடம் கேட்டுப்பாருங்கள். உடனே சினத்தில் குளித்தெழுந்து சேறி வரும் இப்படி ஒரு விடை:

“எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் உங்கள் அண்ணாதான்! இனிமையான தமிழில் பேசியே அவர் இளைஞர்களை மயக்கிவிட்டார்; கெடுத்து விட்டார். எங்கள் பொதுவுடைமைக் கட்சியே வளர முடியாதபடி அவர் தடுத்தாவிட்டார்; எங்கள் செயல்திட்டங்களை யெல்லாம் தகர்த்து விட்டார்!”

அந்த நாளில் கிரேக்கநாட்டு ஆட்சியாளர்கள் — ஆதிக்ககாரர்கள் — சிந்தனைச்சிறிச் சாக்ரட்டீஸ் அவர்களை எப்படி நித்தனே செய் தார்களோ — அப்படித்தான் தமிழ்நாட்டுப் பொதுவுடைமை இயக்கத்தோழர்களும் அண்ணாவைக் கண்டிக்கிறார்கள். அவரைத் தங்கள் முதல் எதிரியாகவே கருதுகிறார்கள்.

அவர் மட்டும் தமது அழகு மணக்கும் எழுத்தாலும் பேச்சாலும் கிராவிட இயக்கத்தைச் செழிக்கச் செய்திராவிட்டால் — தங்களது பொதுவுடைமை இலட்சியம் எளிதில் இங்கே ஈடேறி இருக்குமே என்றும் ஏங்குகிறார்கள்.

அவர்களுடைய ஆத்திரத்தில் ஏக்கத்தில் பொருள் இல்லாமல் இல்லை. அண்ணா மட்டும் தோன்றியிரா விட்டால் ஏழைப் பாட்டாளி கள் மறிந்த இந்த சூறையை எளிதில் நாட்டில் பொதுவுடைமைக் கட்சிதான் எப்போதோ ஆட்சிக் கொலு ஏறியிருக்கும். தேரளத்தையும் மேதகு வங்கத்தையும் முந்திக்கொண்டு மார்க்சிய தத்துவம்தான் இங்கே மணம் வீசியிருக்கும்.

பொதுவுடைமைக்கு எதிரியா?

ஆனால் அண்ணா மீது ஆத்திரப்படும்பொதுவுடைமை இயக்கத் தோழர்கள் ஒன்றை மறந்து

டத்துக்குத் தடைக்கல்லாக அண்ணா நின்றாரா? கண்டிப்பாக இல்லை.

காண்டலைக் கட்டெரித்தவர்

ஆழ்ந்து ஊன்றி நோக்கினால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு தலைசிறந்த பொதுவுடைமையாளராகவே பொன்னெளி வீசியிருக்கிறார்.

அவரது எழுத்துக்களும் பேச்சுக்களும் இதற்குச் சரியான சாட்சியங்களாக நிற்கின்றன.

ஒரு பொதுவுடைமையாளர் எப்படி இருக்கவேண்டும்? எந்த வழியில் நடக்கவேண்டும்? எந்த வழியில் வாழவேண்டும்? முதலில் அவர் மனித உழைப்பில் மட்டுமே நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும்.

அந்த உழைப்பு நம்பிக்கைக்கு முதல் எதிரியான கடவுள் நம்பிக்கையை அவர் ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும்.

உழைப்போர் பலர்; அவர்களை உறிஞ்சிக் கொழுப்போர் சிலர் — என்கிற முறையில் புரையோடியவரும் ‘சுரண்டல்’ கொடுமையை அவர் கட்டெரிக்கவேண்டும்; தட்டிக்கேட்கவேண்டும்.

தனியுடைமைச் சொத்துரிமைக் கொள்கையைத் தகர்க்கவேண்டும்.

முரண்பட்ட மூடநம்பிக்கைகளுக்கிடையே — அறிவாளி அறிவற்றவனையும் — இருப்பவன் இல்லாதவனையும் — பலமுள்ளவன் பலமற்றவனையும் — சுரண்டிச் சுரப்போகியாக வாழ்ந்திட வாய்ப்பும் வசதியும் அமைந்ததாகத்தானே இன்றைய சமுதாயம் இருக்கிறது!

— என்று சாடியிருக்கிறார் அண்ணா.

இது பொதுவுடைமைக் கொள்கை இல்லையா?

மார்க்ஸ் — ஏங்கல்சின் வழித்தோன்றல்

இனிமார்க்ஸ் — ஏங்கல்ஸ்டீடிய பொதுவுடைமைக் கட்சி அறிக்கையிலுள்ள சில கோட்பாடுகளையே அண்ணா எவ்வாறு அப்படி அப்படியே எதிரொலித்திருக்கிறார் என்பதையும் காண்போம்.

“...பொதுவுடைமையாளர்கள் தத்துவத்தை இரத்தினச் சுருக்கமாய் — தனிச் சொத்துடைமையை ஒழித்திடல் என்பதாய்க் கூறலாம்...” என்கிறது அறிக்கை.

இதே வரிகளுக்கு அண்ணா எத்தகைய புரட்சிமிக்க விளக்கத்தைக் கொடுக்கிறார் பாருங்கள்:

“தனிப்பட்ட எவரும் எந்தத் தொழிற்சாலையையும் எடுத்து நடத்த அனுமதிக்கக் கூடாது. முதலாளிகளிடம் இருக்கும் எல்லா ஆலைகளையும் அரசாங்கம் கைப்பற்றிக்கொள்ள வேண்டும். எல்லா தொழிற்சாலைகளையும் சர்க்காரே எடுத்து நடத்த வேண்டும். அவ்விதம் செய்தால் அதில் கிடைக்கும் இலாபம் அரசாங்கத்தைச் சாரும்; எந்தத் தனிப்பட்ட முதலாளியையும் சாராது. அதனால் முதலாளித்துவம் வளராது. பூண்டோடு இல்லாமல் ஒழிந்துவிடும்! முதலாளிக்குக் கிடைக்கும் இலாபம் அவர்கள் மேனி மினுக்குக்குப் பயன்படுத்தும் அளவு இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு — குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குப் போதுமானதைத் தவிர — மீதிப் பணத்தை

அண்ணா ஒரு பொதுவுடைமைச் சிற்பி! மறைமலையான்

லிருக்கிறார்கள் அல்லது புறக்கணிக்கிறார்கள்; அண்ணாவுக்கு எந்த இனிய தமிழ் கைகொடுத்ததோ அதே இனிய தமிழைத் தாங்களும் சிறப்பாகப் பயன்படுத்திப் பொதுவுடைமை இயக்கத்தை நோக்கி இளைஞர்களைத் திரும்புவோமே என்று நடைமுறை நிலைக்குமதிப்புக் கொடுத்து அவர்கள் நடக்க முற்படவில்லை.

மாறாக அண்ணாவைத் தூற்றுவதோடு தங்களின் சிந்தனை வளையத்தைச் சுருக்கிக்கொண்டு விடுகிறார்கள். அவருடைய எளர்ச்சிக்கு — அவர்கள் னைப்புக்கும் விளைச்சலுக்கு — என்னென்ன காரணங்கள் என்பதை ஆராய்வதற்கே அந்த நண்பர்கள் மறுக்கிறார்கள்.

அண்ணாவின் வெற்றி மானிகை அழகுத் தமிழை மட்டுந்தான் அடித்தளமாகக் கொண்டு எழும்பியிருக்கிறதா?

இல்லை.

ஏழைகளிடம் தோழமை உணர்வு — இனிய தமிழ் — புகத்தறிவு — சுரண்டல் எதிர்த்து நிற்கும் குருவணித் துணிச்சல் — சொந்த நலனைப் பற்றியே துளியும் சிந்திக்காத தன்னல மறுப்பு — தாய்மை உணர்வு — எளிய வாழ்வு — இருக்கப் பண்பாடு — எல்லாமே இணைந்துதான் அண்ணாவின் வெற்றி மானிகையைக் கட்டியிருக்கின்றன; அவரைத் தன்னோடில்லாத தலைவராகத் தலைநிர்ந்து நடைபோடும் தளபதியாக — அவரைச் சுடர்விடச் செய்திருக்கின்றன.

ஆகவே அண்ணாவைப் பற்றி மதிப்பீடு செய்யும்பொழுது அவரது கைவண்ணத்தில் — வாக்குவன்மையில் — மீளிர்த்த கன்னல் தமிழை மட்டுமே கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வது சரியாகாது.

பொதுவுடைமை இயக்க நண்பர்கள் பொருமுவதைப்போல் அவர்களுடைய கட்சி வளர்ச்சிக்கு வேண்டுகோலும் அண்ணாவின் ஆற்றல் தடையாக இருத்திருக்கலாம். ஆனால் தரால்மார்க்ஸ், ஏங்கல்சும் இணைந்து வகுத்த பொதுவுடைமைத் தத்துவத்தோடே

தமக்கென்றே தமது எதிர்கால வழித்தோன்றல்களுக்கு என்றே அவர் சொத்துக்களைத் திரட்டிக்கொள்வதில் சிந்தனையைச் செலுத்தக்கூடாது.

காரல் மார்க்ஸ் — ஏங்கல்சும் இணைந்து 1848-இல் முதன் முதலில் ஜெர்மன் மொழியில் வெளியிட்ட “பொதுவுடைமைக் கட்சி அறிக்கை” மேலே காணும் பரவலான கொள்கையையே உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு வலியுறுத்துகிறது.

இந்தக்கொள்கைகள் அனைத்திலும் அழுத்தமான பிடிப்புக்கொண்டவரே அண்ணா.

அவர் எப்பொழுதுமே மனித உழைப்பில் நம்பிக்கை கொண்டவராகவே வாழ்ந்திருக்கிறார்.

“உலகம் மாயம் இல்லை; உழைப்பவன் வாழ்வும் மாயம் இல்லை; ஆனால் உழைப்பவனின் உல்லாசத்தில்தான் ‘மாயம்’ இருக்கிறது.” என்று இடித்துக்காட்டியவர் அண்ணா.

இது பொதுவுடைமைக் கொள்கை இல்லையா?

பெரியாரின் அடிச்சுவட்டில் அவர் கொண்டிருந்த ‘கடவுள் மறுப்புக்’ கொள்கையும் ஒளிவு — மறைவு இல்லாதது.

“குந்தக் குடிசையின்றி, உண்ண உணவின்றி, அணிய ஆடையின்றி, மக்கள் நிர்க்கதியாய் நிலவும் போது — ஆண்டவன் பேரால் கோட்டைகள் போன்ற கோயில்களையும் வாகனங்களையும் மண்டபங்களையும் கட்டுகின்றீரே? இது அப்புடைய ஆண்டவனுக்கு, அருள் படைத்த தந்தைக்கு உலகத் செயலா?” என்று எள்ளி நகைத்தவர் — எதிர்ப்புக்களைத் தொடுத்தவர் அண்ணா.

இது பொதுவுடைமைக் கொள்கை இல்லையா?

சுரண்டல் எந்த வழியில் வந்தாலும் அதனைச் சுட்டெரிக்க வேண்டும் என்பதிலும் அழுத்தமான கருத்துக் கொண்டவர் அண்ணா: “எத்தனையோ சிக்கல்களுக்கிடையே —

வரிபோட்டு அரசாங்கம் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும்!”

— அந்தப் பொதுவுடைமை அறிக்கைக்கு இதைவிடத் தெளிவான விளக்கம் வேண்டுமா? “...முதலாளித்துவத் தனித்தன்மையையும் முதலாளித்துவ சுயேச்சையையும், முதலாளித்துவ சுதந்திரத்தையும் ஒழிப்பதுதான் குறிக்கோள்!” என்று வரையறுத்து வலியுறுத்துகிறது ‘மார்க்ஸ் — ஏங்கல்சு அறிக்கை’.

இதே குறிக்கோளைத் தானே அண்ணாவும் எதிரொலித்திருக்கிறார், மார்க்ஸ் — ஏங்கல்சு இவர்களின் வழித் தோன்றலாகத்தானே தமது வாழ்க்கைப் பயணத்தை நடத்தியிருக்கிறார்!

ஒடுக்கப்பட்ட இனத்தின் ஒரே குரல்!

மனிதகுலத்தை இரண்டு பெரும் பிரிவுகளுக்குள் பகுத்துப் பார்த்தனர் மார்க்ஸ் — ஏங்கல்சும்.

ஒன்று முதலாளித்துவ இனம்; மற்றது பாட்டாளி இனம்.

அதாவது ஒன்று ஒடுக்குகின்ற இனம்! இன்னொன்று ஒடுக்கப்படும் இனம்.

இந்தப் பகுப்பைத்தான் அவர்களது அறிக்கை இப்படிச் கூறுகிறது:

“...சமுதாயம் மேலும் மேலும் இரு பெரும் பகை முகாம்களாய் — எதிரும் புதிருமாய் இரு பெரும் உரக்கங்களாய் முதலாளித்துவ வர்க்கமும் பாட்டாளி வர்க்கமுமாய் — பிளவுண்டு வருகிறது.”

இந்த நிலைமைக்கான பின்னணிவாழ்க்கை முறை எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும் அந்த அறிக்கை இப்படிப் படம் பிடிக்கிறது:

“...ஒடுக்குவோரும், ஒடுக்கப்படுவோரும் ஒருவருக்கொருவர் திராப்புவைக் கொண்டோ தொடர்ச்சி 11-ம் பக்கம்

நீறு புத்த நெருப்பு!

வழக்கறிஞர் என்.வி.என்.சோமு

“ஒடிவந்த இந்தப் பெண்ணே
கேள்!”

நீ நாடிவந்த கோழை

நாடி தல்லவே!”

என்ற புரட்சிப் பாடல் பொங்கி வெடித்
தது!

பங்கெங்கு காணிலும் இந்தக்கு
எதிர்ப்பு முழக்கம்!

1938-ல் தமிழ் மொழியைக் காத்திட—
இந்திமொழியை எதிர்த்து “தமிழ்நெருப்பு”
என்று ஒரு தனியான வரலாறும்!

முதலமைச்சராக இருந்த ஆச்சாரியார்
இந்தி மொழியைக் கட்டாய பாடமாக்கிவிட்
டார்!

தமிழகப் கொந்தளித்தது!

தந்தை பெரியார்!

தூய்மை அண்ணா

தமிழ்நூல் மறைபல அழகன்!

நாவலர் சோமசுந்தரபாரதியார்!

தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. க.!

தமிழ் நெறிக்காவலர் மயிலை

சுவமுத்து!

போன்றோரெல்லாம் தோளட்டி துந்துபி
முழங்கி போர்க்குரல் கொடுத்துவிட்டனர்!
வீட்டுக்கு ஒரு வீரன் வந்தால் போதாது!
வீராங்கனையும் மொழிப் போரில் கலந்து
கொள்ளவேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்து
விட்டார் தந்தை பெரியார்!

சீயவந்த புயியதனை முறத்தினுலே
அடித்துத் தூத்தினுலே
சிங்காரத் தமிழ் மறத்தி

என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகளுக்குப்
பொருள் கூறப் புறப்பட்டனர் தமிழகத்துத்
தாய்மார்கள்! தங்கள் குழந்தைகளைக் கைகளில்
ஏந்தியவாறு சிறை புழுந்தனர் எண்ணற்ற
தாய்மார்கள். வேலூர் சிறைச்சாலையில்
மூன்று மாதத் தண்டனை ஏற்றதாய்மார்களில்
என் அக்னையார் திருமதி. புவனேசுவரி நட
ராஜன் அவர்களும் ஒருவர் என்பதும்—ஒன்
றரை வயதுக்குமூன்றையாக இருந்த நானும்
அன்னையோடு சிறை நண்ணினேன் என்பதும்
பெருமை சேர்க்கும் வரலாறாகும்! டாக்டர்
தர்மமாப்பாள், மூவலூர்முதாட்டி, பண்டிதை
நாராயணி அம்மையார், மலர் முகத்தம்மை
யார், பார்வதி அம்மையார் போன்ற பலர்
போராட்டத்தில் பங்கு கொண்டனர்!

இந்த இந்திப் பிரச்சினைதான் காங்கிரஸில்
இருந்த என் தந்தையாரை திராவிடர் இயக்
கத்துக்குக் கொண்டு வந்தது—சென்னை
மாவட்டக் காங்கிரஸ் கமிட்டியில் அவர் முன்
மொழிந்த இந்தி எதிர்ப்புத் தீர்மானம் “காங்
கிரஸ் தமிழர்களால்” தோற்கடிக்கப்பட்டது

தமிழகத்து மகளிர் தொகுத்த மொழிப்
போரைக்கண்டு இந்திப் பெண் மிரண்டோடி
னார்! 1938-ஆம் ஆண்டு ஓடி இந்திப் பெண்
மீண்டும் 1948-ம் ஆண்டு தலைகாட்டினார்!

மீண்டும் மொழிப்போர்! அறிஞர் அண்ணா
சர்வாதிகாரியானார்—போராட்டத்தைத் தத்
தொடர்ந்து நடத்த தாய்மார்கள் பள்ளி
களின் முன்னிலை இந்தி எதிர்ப்பு மறியல்
நடத்தினர்.

இன்றைய மகளிர் அணிச் செயலாளர்
திருமதி. அலமேலு அப்பாத்துரையார், திரா
விடர் கழகப் பிரமுகர் வேலாயுதம் அவர்
களின் துணையிற் தலைக்கமி—தாமரைக்
கண்ணி அம்மையார் மற்றும் பல தாய்மார்க்
கள் சென்னையில் தொண்டை மண்டலம்
பள்ளியின் முன்னிலை, இந்து நியலாஜிகல்
பள்ளியின் முன்னிலை மறியல் செய்தனர்!

1938-ல் ஆச்சாரியாரின் ஆதரவோடு
நுழைந்த இந்தி 1948-ல் அவினொலிங்கனாரின்
அரவணக்கப்போடு வந்தது!

மறியலில் கைது செய்யப்பட்ட தாய்மார்க்
கள்—பல கர்ப்பிணிப் பெண்கள்—சென்னை
நகருக்கு 30 மைலுக்கு அப்பால் கொண்டு
விடப்பட்டு நடந்தே வரும்படி செய்யப்பட்ட
னர்! யாரும் வண்டியில் ஏற்றக்கூடாது!
குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கூடக் கொடுக்கக்
கூடாது. காங்கிரஸ் ஆட்சியின் இந்துக்கொடிய
தண்டனையைத் தாய்க்குலம் தாங்கிக்கொண்

டது! போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து நடத்
தியது!

மீண்டும் இந்திப் பெண் ஓடினார்!

வெகுண்டோடினார்!

மீண்டும் இந்தி வெறியர்களின் வாலாட்

டம் 1963-ல் தலைதாக்கியது! கன்னித் தமிழ்

கத்தின் தன்னேரில்லாத தலைவர் கலைஞர்

அவர்கள் போராட்டக் குழுத்தலைவரானார்!

அறிஞர் அண்ணாவும் மற்றத்தலைவர்களும் அரசு

சியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தி கைதாயினர்!

அரசியல் சட்டத்தைக் கொளுத்தும்படி

கழகத்தலைவரைத் துண்டிவிட்டதாக கலைஞரும்

என் தந்தையாரும் கைது செய்யப்பட்டனர்!

இந்தி தன் வாலைச் சுற்றிக்கொண்டது!

மீண்டும் 1965-ல் புதிய ஆணையோடு

இந்தி நுழைந்தது! அரசியல் சட்டத்தின்

பாதுகாப்போடு!

இம்முறை மாணவர் சமுதாயம் பொங்கி

எழுந்தது! தமிழகத்தில் இந்திப் பேயை

எதிர்த்து இரத்தாழி ஓடியது! மாணவர்களைத்

துண்டிவிட்டதாகக் கலைஞர் கைது செய்யப்

பட்டு—பாணையங்கோட்டை தனிமைச் சிறை

யில் அடைக்கப்பட்டார்! மாணவர் கிளர்ச்சி

அதிசமாகியது!

“1965-ல் ஏற்பட்ட மொழிக் கிளர்ச்சி

யில் தமிழகம் இரத்தத்தில் மிதந்தது!

முதிர்ந்த அரசியல் விமர்சகர்கள் 1942-ல்

நடைபெற்ற சுதந்திரப் போரைவிட 1965

மொழிப் போர் மிகவும் கடுமையானது

என்று கருதுகின்றனர். “வெள்ளையனை

வெளியேறு” என்ற போராட்டம் நகர்ப்

புறத்தில் மட்டும் நடைபெற்றதென்றால்,

“இந்தி எதிர்ப்புப் போர்” பட்டிதொட்டி

யெங்கும் நடைபெற்றது.

—டெல்லியில் இருந்து வெளியாகும்

“ஸ்டேட்ஸ்மேன்” என்ற ஆங்கில இதழ்

1965 கிளர்ச்சி பற்றி இப்படி எழுதியது

1965-ல் மூண்ட மொழிப் போருக்கு

1968-ல் பேரறிஞர் அண்ணா முற்றுப்புள்ளி

வைத்தார்! தமிழக சட்டப் பேரவையில்—

முதல்வர் என்ற முறையில் இந்தி ஒழிப்புத்
தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினார்.

“To pay regard to the views expressed
by the people and the students of Tamil
Nad, this House resolves to drop the three
language formula in all schools and
introduce a formula for Tamil and English
and scrap Hindi altogether.”

“தமிழகத்து மக்களும் — மாணவர்களும்
தெரிவித்த கருத்தின் அடிப்படையில், இந்
தப் பேரவை, எல்லாப் பள்ளிகளிலும்
முப்பொழித்திட்டத்தைக் கைவிடுவதோடு
தமிழ்—ஆங்கிலம் என்று இருமொழிக்
கொள்கையைக் கொண்டு வருவதுடன்
இந்தி மொழியை அறவே நீக்குகிறது.”

அதற்குப் பின்னர் இந்தி அப்போதைக்கப்
போது தலைகாட்டிய வண்ணமிருந்தது! தி.மு.
கழகமும் அதன் தலைவர் கலைஞர் அவர்களும்
அடிக்கடி இந்தி ஏகாதிபத்தியத்தை எச்சரித்த
வண்ணமிருந்தனர்!

இந்தி படிப்பதை கட்டாய பாடமாக்க
வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்ட அரசு
அலுவலர்கள் சார்பில் நாடாளுமன்ற உறுப்
பினர் ‘முரசொலி’ மாறன் அவர்களும்—அஞ்ச
லக ஊழியர் தலைவர் ஜி. இலட்சுமணன் அவர்
களும் நிதிமன்றத்திலே வழக்குத் தொடர்ந்து
போராடினர்.

கன்னித் தமிழகத்தில் நுழைந்து நுழைந்து
அடிபட்டுப்போன இந்தி இப்போது சற்று
அதிசமாகவே வாலாட்டி வருகிறது!
எனவேதான் கழகத்தலைவர் கலைஞர் அவர்
கள் மீண்டும் இந்தி எதிர்ப்புக்குரல் கொடுத்
திருக்கிறார்!

இந்தி ஏகாதிபத்தியத்தின் வெறித்தன்
மையை நாம் உணர்ந்த காரணத்தால்தான்
“இந்தியை என்றும் எதிர்ப்போம்” என்று

(தொடர்ச்சி 11-ம் பக்கம்)

‘கிருஷ்ண பக்தர்’களின் திருவிளையாடல்கள்!

‘அகில உலக கிருஷ்ண பக்த சங்கம் (இஸ்
கோன்)’ என்ற பெயரில் சில ‘போலி’ பக்தர்
கள் இயக்கம் நடத்தி வருகின்றனர். இவ்வியக்
கத்தைப் பின்நின்று இயக்குபவர்கள் அயல்நாட்
டைச் சார்ந்த உளவாளிகள் எனச் சொல்லப்படு
கிறது.

இவ்வியக்கத்திலிருக்கும் உள்நாட்டு, வெளி
நாட்டுப் பக்தர்கள் ஆங்காங்கே ‘கிருஷ்ணன்
கோவில்கள்’ கட்டியுள்ளனர்; தொடர்ந்து
கட்டியும் வருகின்றனர்.

ஆனால்—

இவர்களின் செயல்களோ ‘பக்தர்’களின்
செயல்களாக இல்லை; ‘பாதகர்’களின் செயல்
களாகவே உள்ளது;

எடுத்துக்காட்டாக—

மேற்கு வங்காளத்திலிருக்கும் ஒரு கிராமத்
தில் ‘இஸ்கோன்’ கட்டியுள்ள ‘கிருஷ்ணன்
கோவிலுக்கு’ ஏராளமான வெளிநாட்டுப் பக்தர்
கள் வந்தார்கள். அரை நிர்வாணத்தோடும்
‘கஞ்சா’ கிறக்கத்தோடும் ‘வந்த அந்த பக்தர்’
கள் கிராமத்து மக்களை விண்வாய்க்கு இழுத்த
தோடு நிலலாமல், அம்மக்களை நோக்கிச்சுடவும்
செய்தனர். அப்போது சிலர் படுகாயமடைந்
தனர்.

அதேபோல்—

அண்மையில் நடந்த இன்னொரு நிகழ்ச்சி
யும் ‘இஸ்கோன்’ பக்தர்களின் ‘வன்டலாளத்தை

வெட்டவெளிச்சமாக்கியுள்ளது. வடபம்பாயில்
இருக்கும் ஜு’குவில் இவர்கள் கட்டிய ஒரு
‘கிருஷ்ணன் கோவில்’ இருக்கிறது. கீதாளன்ற
இளம் பெண் திரைப்படம் பார்த்துவிட்டு இரவு
ஒன்பது மணிக்குமேல் கோவில் பக்கமாக வந்து
கொண்டிருந்தபோது ‘இஸ்கோன்’ச் சேர்ந்த
பாதுகாப்பு அதிகாரி அவளை வழிமறித்துக்
கையைப் பிடித்து இழுத்திருக்கிறார்—இத்தனைக்
கும் அந்தப் பெண்ணும் ஒரு ‘கிருஷ்ண பக்தை’
தான்!

அப்போது ‘திலீப் மல்ஹோத்ரா’ என்பவர்
அப்பெண்ணை விடுவிக்கச் சென்றிருக்கிறார். ஆத்
திரமடைந்த பாதுகாப்பு அதிகாரி, பொதுநிர்
வாகி, பாதுகாவலர் எல்லோரும் சேர்ந்து பல
மாகத் திப்பை தாக்கியிருக்கிறார்கள். தாக்குத்
லுக்காளான திலீப் மருத்துவமனையில் மாண்டு
போனார்!

பக்திப்போர்வையிட்டு உலவும் அந்தக்
கயவர்கள் மீது கொலை, கலகம் விளைவித்ததாக
வழக்குகள் தொடரப்பட்டுள்ளன.

‘இஸ்கோன்’ நடத்தும் கோவில்கள் அனைத்
தும் உண்மையில் அயல்நாட்டு உளவாளிகளின்
இருப்பிடங்களே என அதிகாரிகள் உட்படப்
பலர் பரவலாகப் பேசுகின்றனர். இருந்தும்
ஏனோ தெரிய வில்லை—மத்திய அரசு ‘இஸ்
கோன்’ மீதும் அவர்களுடைய ‘கோவில்கள்’
மீதும் கைவக்கத் தயங்குகிறது!

சிலம்புச் செல்வரின்

சினக்கென்று ஒரு தனிக் கட்டியும் வைத்துக்கொண்டே வேறு எந்தக் கட்டி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் அதனோடு சந்தர்ப்பவாதமாக உறவாடித் தனக்கொரு பதவி தேடிக்கொள்வதையே “தமிழ்மன” க்கும் பணி” எனச் சொல்லிக்கொள்ளும் “சிலம்புச் செல்வரின் தமிழ் இனத்தாராகும்” எனப்பட வேண்டியவர்களை விட நிகழ்ச்சி யொன்றை இங்கு விளக்குகிறேன்.

சென்னைக்கு வந்திருந்த ஆட்சி மொழிக் கமிஷன் தலைவர் பி. ஜி. கெர் அவர்களிடம் சாட்சியமளிக்கும் போது, இந்த ம. பொ. சி. தன்னலத்துக்காகத் தமிழ்க் குலத்தின் மீதே பழி சுமத்தும் நச்சு மொழிகளைக் கக்கியிருக்கிறார். இதோ விவரம்:—

பி. ஜி. கெர் :- இந்த ராஜ்யத்தில் சிலர், இந்தி மொழியே கூடாது என்று கிளர்ச்சி செய்கிறார்களே?

மா. பொ. சி. :- இந்த ராஜ்யம்—அதாவது தமிழகம் இந்திய யூனியனில் இணைந்திருக்கக் கூடாதென்பது அவர்களுடைய அரசியல் கொள்கை. அதனால்தான் அவர்கள் இந்தியை எந்த வடிவத்திலும் ஏற்க மறுக்கிறார்கள்!

—“செங்கோல்” 10—9—78;

—இப்படி மா. பொ. சி. பொய்யை மனம் துணிந்து சொல்லியிருக்கிறார்! இந்தியை எந்த வடிவத்திலும் ஏற்க மறுப்பவர்கள்—அதாவது தி. மு. க. மக்கத்தினர்—இந்திய யூனியனில் இணைந்திருக்கக் கூடாது என்ற அரசியல் கொள்கையுடையவர்களாய்!

அப்படியானால், அத்தகைய நோக்கமுடைய தி. மு. க. மக்கத் தோழமையுடன்—சுருப்பு சிவப்பு இருவண்ணக் கொடி

யுடன்—உதய சூரியன் சின்னத்திலேயே 1967-சட்ட மன்றத் தேர்தலில் தியாகராய நகர் தொகுதியில் இந்த மா. பொ. சி. போட்டியிட்டு வந்தாரே! அப்பொழுது இந்தப் புத்தி எங்கே போயிற்று? அன்றைக்குத் தி. மு. க. ஆதரவினால் கிடைத்த ஒரு எம்.எல்.ஏ. பதவிக்காகவே இவரும் அந்தப் பிரிவினைக் கொள்கையை ஒப்புக்கொண்டிருந்தாரா? அதுமட்டுமல்ல! 1971 சட்டமன்றத் தேர்தலில் அதே தி. மு. க. கொடி

யுடன் உதய சூரியன் சின்னத்துடன் மயிலாம்பூர் தொகுதியில் போட்டியிட்ட ம. பொ. சி. திருமதி அனந்தநாயகியிடம் தோல்வியடைந்தாரே! அப்பொழுதுதான் தி. மு. க. ம. கம் “பிரிவினைக் கொள்கையுடையதே” என்றாலும், இந்தச் சிவஞானத்திற்குப் பிறந்ததா?

மயிலை வித்யோரத்திலே மண்ணைக் கவலிக்கொண்டு கிடந்த ம. பொ. சி. யைத் தூக்கி நிறுத்தி, கழுவிக் குளிப்பாட்டி, நடுவீட்டுக்குள் வைத்து, “கொல்லை வழியாகவே எம். எஸ். சி. யாக்கிய கலைஞர், மேலவைத் துணைத் தலைவர் பதவியும் கொடுத்து வாழ வைத்தாரே! அப்பொழுது கூட, இந்தத் தி. மு. க. ம. கம் பிரிவினையோடு முள்ள கட்டி என்பது இவர் மூனையில் உறுத்தலில்லையா? அப்படி உறுத்தியிருந்தால், தி. மு. க. ம. கம் கொடுக்கின்ற எம். எஸ். சி. பதவியும் வேண்டாம்—துணைத் தலைவர் பதவியும் வேண்டாம் என்று

ம. பொ. சி. மறுத்திருக்கவா மல்லவா? அப்பொழுதே லா. ம. கிடைத்தவரையில் ஆதாயம் என்ற எண்ணத்துடன் பிச்சைப் பதவிகளை ஏற்றுக் கொண்டு, “தி. மு. க. ம. கம் பிரிவினைக் கொள்கையைத் துறந்து விட்ட கட்டி இந்திய ஒருமைப்பாட்டை வீழும்புக்குக் கட்டி” என்று மேடைக்கு மேடை ம. பொ. சி. வாய் குளிர்ச் செய்ததெல்லாம் படுபொய்யா? அல்லது, “இந்திய யூனியனில் இணைந்திருக்க

வதற்காக இடம் மாறினேன்” என்பதை இவர் சொல்லாமலே மவுனமாக இருந்தாலாவது நமம்பொறுத்துக்கொள்ளலாம்—புரிந்து கொள்ளலாம்! குதிரை கீழே தள்ளியதுமல்லாமல் குழியும் பறிப்பதுபோல ம. பொ. சி. சாமார்த்தியம் பேசினால், தமிழ் மக்களால் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதென்ற எண்ணமா?

இந்தச் சந்தர்ப்பவாதியின் சமயோசிதப் பேச்சு ஒருபுறம் இருக்கட்டும். “அண்ணாவின்

விரும்பாதவர்கள் அவர்கள்” என்று இப்பொழுது கூறுவது தான் பொய்யா? இவ்விரண்டு வகைப் பேச்சில், ஏதாவது கொண்டு பொய்யாகத்தானே இருந்தாக வேண்டும்!

இப்படிச் சமயத்திற்கேற்றவாறு கருத்தை மாற்றிக் கதை யாட்பதுதான் இவர் காத்தியடிகளிடம் கற்றுக்கொண்ட

—★ பாமணி ★—

சத்திய போதனையா? தி. மு. க. ம. கம் வீசி யெறிந்த பதவியின் உதவியால், ஒன்பதாண்டுக் காலத்தில் ஒன்றுக்கு முன்னாலாக வசதிகளை வளர்த்துக் கொண்டபின், இப்போது “தி. மு. க. பிரிவினை நோக்கமுள்ள கட்டி” என்று வாயாரப் பழி சுமத்துவதுதான் வள்ளரர் வகுத்த வழிமுறையா? சிலம்பு காட்டும் செந்தெய்யா?

“ஏதோ, வயதான காலத்தில் வளமானபிழைப்புத்தேடு

இருமொழித்திட்டம்தான் எங்கள் உறுதியான கொள்கை!” என்று அடிக்கடி தம்பட்ட மடித்துக் கொண்டிருக்கும் அ.தி.மு.க.வினரும், எம். ஜி. ஆரும் இப்படி “இந்திய யூனியனில் இணைந்திருக்க விரும்பாதவர்கள் தான் இந்தியை எதிர்க்கிறார்கள்!” என்று பகிரங்கமாகவே வாக்குமூலம் கொடுத்துள்ள ம. பொ. சி. யை இன்னமும் மறுத்துப்பேசாமல் அவரை மேலவைத் தலைவராவவே உயர்த்தி வைத்திருக்கிறார்களே! இவர்கள் உண்மையில் அண்ணாவின் வழியில் செல்பவர்கள்தானா? அல்லது, இனத்தாரோடுகே துணைபுரியும் இனிச்சவாயர்களா? அவ்வது, ம. பொ. சி. யுடன் சேர்ந்து கொண்டு, மறைமுகமாகவே தமிழுக்குக் குழிதோண்டும் நயவஞ்சகர்களா என்பதுதான் நமது கேள்வி!

புனித ராஜ்யத்தில் பயிர் மேயும் வேலிகள்

“அம்பாப்பூர் கிராமத்தில் கலவரம் செய்ததாகவும், நான்குபேயர்கள் உட்பட இருபத்தேழு பேருக்குக்காயம் விளைவித்ததாகவும் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கும் அரியலூர் போலீஸ் நிலையத்தைச் சேர்ந்த பதினைந்து போலீசார் மீது அரியலூர் ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரி இன்று விசாரணையைத் துவக்கினார்”

இவ்வாறு செட்டம்பர் பதினெட்டாம்தேதி ஒரு செய்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ‘தினமணி’.

அதே நாளன்று — “ஒரு வியாபாரியிடமிருந்து ஐம்பது ரூபாய் ரொக்கத்தை வழிப்பறி செய்ததாக மதுரையில் ஒரு போலீஸ் கான்ஸ்டபிளும், போலீஸ் கான்ஸ்டபிள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட மற்றொருவரும் கைது செய்யப்பட்டனர்.”

— என்ற இன்னொரு செய்தியையும் வெளியிட்டுள்ளது.

“வேலியே பயிரை மேயும்” இந்த நிலை நடிக்க முதல்வரின் “புனித ராஜ்யத்தில்” ஒருதொடர்கதைபோல நீண்டு கொண்டே போகிறது.

உயிருக்கும், உடைமைக்கும் பாதுகாப்புத் தந்து சட்டம், ஒழுங்கு அமைதியைக் காக்க வேண்டிய போலீசார் செயல்படும் “அழகு” கண்டு ஊரே சிரிக்கிறது.

“ஒரு தவறு செய்தால்—அதைத் தெரிந்து செய்தால் ... அவன் தேவன் என்றாலும் விட்டே விட்டு ...” என வெள்ளித்திரையில் வாயசைத்த நடிக்கமுதல்வர், தவறு செய்யும் போலீசாரையும், அதிகாரிகளையும் “களை” எடுக்க முன்வருவாரா?

[கலைஞர் கவிதை 7-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

மாடுகளை ஏலமிடும் போக்கெதிர்த்து மந்திரிகளை ஏலமிடத் தனியாவனே— நெல்லிக்காய் முட்டையென்று தமிழர்கள் நினைத்துவிட்ட காரணத்தால் நெஞ்சுழுத்தம் வளர்கிறது; நறுக்கவேண்டும் எல்லாத் தமிழர்களும் எப்போது கூடுவது! பொல்லாதார் ஆதிக்கம் எப்போது புறங்காணச் செய்வது? எழுந்திடும். கேள்வி, என்னக்குத் தெரியும் கரிசல் உண்டு மண்ணிலே களைகள் உண்டு கழுவியில் பதர்கள் உண்டு நெல்லிலே துரோகி உண்டு தமிழரில் தொலைவில் இல்லை அருகிலே பதவிகள் வேண்டும்; தினம் பல்லக்குச் சவாரி வேண்டும் — அதற்காகப் பகைவரின் பாதத்தைக் கழுவிட வேண்டும்—எனில் பாய்ந்தோடி முந்திக்கொள்ளும் வீடணர்கள் காணும் சுகம் பரததையர்கள் ஆடவரின் பிணத்தைத் தழுவிக்காசுபெறும் சுகம்போல்தானே! —அதனால்—

தமிழ்த் துரோகிகளைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டாம் —அவர்கள் துருப்பிடித்த ஆணிகள்! அண்ணா பெரியார் படங்களைக் கூட அந்த ஆணிகள் தாங்கமாட்டா! அவர்கள் கொள்கைகளை எவ்வளவு தாங்கிடுவார்? கோழைகள் விலகட்டும் வீரர்கள் தொடரட்டும் கொட்டுக முரசென்று இனமுழக்கம் செய்துடுவோம்! இழிவுகளை அகற்றடுவேம்! அப்படியா ஏற்றியது அய்வுவிளக்கு— அடிகள் காற்றில் அணையாமல் காத்த கரம் அண்ணன் கரம்— மீண்டும் பெருங்காற்று அண்ணன் கரமில்லை —அதற்குப் பதிலாக

ஆயிரம் லட்சம் கோடிபென்று கரங்கள் நீளட்டும்—அந்தக் கரமனைத்தும் அண்ணனுக்குச் சொந்தமான கரங்களேதான்! தூய தமிழ்களின் கரம்— தொண்டர்களின் கரம்!..... அவையனைத்தும் அண்ணாவின் கரம்! அகரம் தமிழுக்கு முதல் எழுத்து அண்ணாவின் பெயரோ தமிழர்க்கு முதல் எழுத்து அந்த முதல் எழுத்துத் தலைவர் தந்தது முன்னேற்றக் கழகம்! முன்னேற்றம் தமிழர்க்கு வாய்ப்பதெனில் முப்பெரும் விழா மட்டும் போதாது..... இப்பெரும் நாடு காக்க நமது மொழி காக்க இன்றைக்கே குஞ்சை ஏற்க வேண்டும். பெரியாரின் துணிவுதான் பெறுதல் வேண்டும் பேரறிஞர் அண்ணாவின் தெளிவுதான் உணரவேண்டும் பேரெதிர்ப்புக்கு அஞ்சாத உறுதிவேண்டும்— ஆறிலும் சாவுதான் நூறிலும் சாவுதான் ஆனது ஆகட்டுமே என்று உயிர்த்தித்திப்பை எண்ணாத தியாக உள்ளம் வேண்டும்— ஊடுருவும் துப்பாக்கி ரவைகளுக்குத் திரைநெஞ்சைத் திறந்து காட்டல் வேண்டும்—

“மாங்குயில் கூலிமும் பூஞ்சோலை எமை மாட்டி நினைக்கும் சிறைச்சாலை” என்ற புரட்சிக்கவிமீது நினைமைவேண்டும்..... புரட்டுக்களை உருட்ட வேண்டும்! புதுமைகளை வளர்க்க வேண்டும்! போலீசைப் பொசுக்க வேண்டும்— போர்க்குண மறவராய் உலவ வேண்டும்— என்றுமே பெரியார் அணை—நம் இதயத்தில் வளமு வேண்டும்.

நம் நாடு

சந்தா விவரம்
ஓராண்டு சந்தா ரூ. 25-00,
ஆறுமாத சந்தா ரூ. 12-50
முன்று மாத சந்தா ரூ. 6-25

மூன்று மாதங்களுக்குக் குறைந்த சந்தா ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

நடிக முதல்வர் போடாத வேடம்!

“நான் எல்லா மாறு வேட போட்டுவிட்டேன். பெண்வேடம் என்றால் அதுவும் போட்டாகிவிட்டது. இனி மாறுவேடம்போட முடியாது”

மதுரை அருகே இருக்கும் காந்தி கிராமத்தில் அண்மையில் இவ்வாறு பேசியுள்ளார் நடிக முதல்வர். எல்லா மாறுவேடங்களும் போட்டு விட்டதால், இனிப் புதிதாகப் போடுவதற்கு வேறு மாறுவேடம் எதுவும் இல்லையே என்ற அவருடைய குறையைப் போக்க சிலபுதிய வேடங்களை — இதுவரை அவர் போடாத வேடங்களை அவருக்குச் ‘சிபாரிசு’ செய்கிறோம்; மக்களின் குறைகளைப் போக்குவது மன்னனின் கடமை என்பார்கள். அதே போல் முதலமைச்சரின் குறைகளைப் போக்குவதும் மக்களின் கடமையாகக் கருதி இந்த ஆலோசனையை வழங்குகிறோம்.

நீரோ வேடம்

இராஜா தேசிகாசுர, பிருதிவி இராஜகுமாரபோடி மன்னரை, வேடமிட்டுப் புகழ்பெற்ற நம்முடைய நடிக முதல்வர் நீரோ மன்னன் வேடத்தை துதுவரைபோட்ட தில்லை. புயலாலும், வெள்ளத்தாலும் தமிழகமக்கள் பாதிக்கப்பட்டுப் பரதவித்துக் கொண்டிருந்தபோது ‘பங்கரா’ நாட்டியத்தைக் கண்டு கிழிந்து கொண்டிருந்த நடிக முதல்வருக்கு நீரோ மன்னன் வேடம் வெகு பொருத்தமாக இருக்கும் (உரோம் பற்றி எரிந்து கொண்டிருந்தபோது நீரோ மன்னன் பிடிவ வாசித்து

மகிழ்ந்ததை நினைவில் கொள்க)

துள்ளக் வேடம்

கறுப்புக்கொடி காட்டிய வர்கள் மீது கொலை வழக்குப் போடவது, குற்றவாளிகள் என நிரூபிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளைத் தண்டிக்காமலிருப்பது, தன்னை குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களில் பெரும்பான்மை யானோர் தன்னிடமே வந்து விட்டதால் அவர்களுக்கெல்லாம் ‘தண்ணீர்’ தெளித்து புனிதவாக்களாக்கி விட்டுக் கலைஞர் மீது மட்டும் வழக்கு என மிரட்டுவது — போன்ற ‘தர்பார்’ நடத்தும் நடிகமுதல்வர் துள்ளக் வேடத்தில் நன்றாக மிடுவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

தலைநகரத்தை மாற்றுவது நாணயங்களைத் தோலால் அடிப்பது போன்ற துள்ளக் கின் ‘ஜடியாக்களை’ மிகுந்த வன்மனம் — போஸ்ட் ஆபீசில் கடைசு தருவது, காட்டு விலைகளைக் குறைப்பது, பயிர் இன் குரன்ஸ், விவசாயிகளுக்கு மாதச்சம்பளம், அத்துடன் போனஸ்; ஒரு தடவை விபச்சாரம் செய்தால் மன்னிப்பு... அடுத்த முறை விபச்சாரம் செய்தால் தண்டனை போன்ற ‘ஜடியாக்களை’ வாரி வழங்கிய நடிக முதல்வரைவிட வேறு யாரும் ‘துள்ளக்’ வேடத்திற்கு இலாயக்கில்லை என்பது நமது ஆணித்தரமான கருத்து. (நடிகர் ‘சோ’ மன்னிப் பாராக)

பிரதமர் வேடம்

இப்போதெல்லாம் அ. தி. மு. க வின் மேடை தோளும் முழங்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

“இந்தியாவின் பிரதமர் ஆகும் தகுதி எங்கள் புரட்சித் தலைவருக்கு இல்லையா?” என்று.

அப்படி நடிக முதல்வர் பிரதமர் ஆகக் கூடும் என்று சிலர் சோதிடம் கூறுகிறார்களாம். இந்திய அரசியலில் என்ன நடக்கும், என்ன நடக்காது என்பதைச் சொல்ல முடியாது என்பதால் இந்த அபிசயம் நடந்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

ஆகவே —

பிரதமர் வேடத்தை இப்போதே போட்டு ஒத்திகை பார்த்துக்கொள்ளலாம் நடிக முதல்வர். இந்த வேடம்போட

★★★★★★★★★★
சண்முகபுரம்

ராபாலகிருஷ்ணன்

★★★★★★★★★★

அதிகசிரமம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. ‘புஷ்குல்லா’ விற்குப் பதிலாக ‘கதர்க்குல்லாய்’ அனிய வேண்டும். ‘டைட்ட’ லாசில் சட்டைக்குப் பதில் நீண்ட கதர்ஜிப்பா அல்லது கதர் கோட்டு அணிந்தால் போதும்; மண்ணில் புரளும்படியானபாட்டு எட்டுமுறு வேட்டிக்குப் பதில் இறுக்கக் கல்லம் நீண்ட ‘கால்சராய்’ அனியவேண்டும். இந்த ஆடை அலங்காரங்கள் இருந்தால் தான் வடவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

(நேரு, சாஸ்திரி, மிகப் பெரிய அரசியல் வாதிக்கள், தியாகிகள் அமர்ந்தபுனிதமான பீடத்தில் நடிக முதல்வரா என யாரும் முக்கின்மீது விரல் வைக்க வேண்டாம். ஒந்தாராம், காமராஜர், பக்தவத்சலம், அண்ணா, கலைஞர் அமர்ந்த இடத்தில் இப்போது நடிக முதல்வர் அமரவில்லையா என்ன?)

சோயபல்ஸ் வேடம்

“ஒரு பொய்யைத் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னால் அதுவே மெய்யாகிவிடும்” என்ற புதிய சித்தாந்தத்தைக் கோயபல்ஸ் கண்டுபிடித்ததைப் போல் முன்னுக்குப் பின் முரணாகப்பேசினால் எந்த விவகாரத்திலும் மாட்டிக் கொள்ளாதுதப்பித்துக்கொள்ளலாம் என்றபுதியசித்தாந்தத்தைக் கண்டுபிடித்திருக்கும் நடிகமுதல்வருக்குகோயபல்ஸ் வேடம் மிகவும் பிரமாதமாக இருக்கும்.

திரையரங்கில் மன்னரை வந்தவர் அரசியலரங்கில் முதல்வராக இருக்கும்போது அரசியலரங்கில் ‘கோயபல்ஸ்’ ஆக இருக்கும் அவரை திரையரங்கிலும் ‘கோயபல்சாக’ வேடமிட்டால் ஜோராக இருக்கும்.

விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள் நடத்தினால் ‘நசக்குவேன்... ஒடுக்குவேன்... உடைப்பேன்’ என சர்வாதிகாரத் தனமாகப் பேசும் நடிக முதல்வருக்கு வலியுறுத்தப்படக் கூடிய சிபாரிசு வேடமல்லாமா என முதலில் யோசித்தோம். ஹிட்லர் என்ன தான் சர்வாதிகாரி என்றாலும் அவன் ஒருநெஞ்சரம் வேடத்தை விரள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. நடிக முதல்வரிடம் நெஞ்சரமோ, வீரமோ மருத்

துக்குக்கூட இல்லை என்பதால் அந்த வேடம் அவருக்குப் பொருந்தாது என நினைத்து இந்த யோசனையைக் கைவிட்டு விட்டோம். இப்போதைக்கு இந்த நாளுக்கு வேடங்களைத்

தான் குறிப்பிட முடிந்தது. தேவைப்பட்டால் — அதாவது நடிக முதல்வருக்குத்தேவைப்பட்டால் அவர் போடாத வேறு சில புதிய வேடங்களை யோசித்துச் சொல்கிறோம்.

★

தலைமை அமைச்சரின் தவறான கணிப்பு

இந்திய மக்களில் நூற்றுக்கு ஐம்பது பேர் இந்தியேசுமதத்தைத் தலைமை அமைச்சர் மோரார்ஜி தேசாய் சில மாதங்களுக்கு முன் குறிப்பிட்டுள்ளார். வினாவிலேயே ஐம்பது பேர் என்பதை அறுபது பேராக உயர்த்தினார்.

நம்முடைய தலைமை அமைச்சர் இந்தப் புள்ளிவிவரத்தை எங்கிருந்து பெற்று என்பது நமக்குத் தெரியவில்லை. இந்திய மக்களில் நூற்றுக்கு அறுபது பேர் இந்தியேசுமதம் என்பதை அவர் நம்புகிற என்றால், தென்னாந்திரில் அல்லாது — மதராஸ்புரம், குஜராத், ஒரிஸ்ஸா மேற்கு வங்கம் திரிபுரா, அஸ்ஸாம், கசுமீர், பஞ்சாப் — வாழ் மக்களை அவர் பயங்கரமாகப் புறக்கணிப்பவராகிறார். நம்முடைய தலைமை அமைச்சர் அந்த மாதிலங்கள் கமக்கேயுரிய வட்டார மொழிகளைப் பெற்றிருக்கின்றன என்பதைக் கூட நினைத்துப் பார்க்கவராத தெரியவில்லை. அவைகளில் பெரும்பான்மையான மொழிகள் இந்தியை விட வலுமிக்கவைகள்.

இந்தியை எதிர்ப்பவை தென்மாதிலங்கள் மட்டுமே என்ற ஒரு ‘படத்தை’ வரைந்து காட்ட அவர் முயற்சிக்கிறார்; இராஜஸ்தான் இந்தியேசுமத மாதிலமென்று தவறான கவலை தாப்படுகிறது. இந்தி வெறியர்களின் கய நலத்துக்காக, அரசியல் சட்டத்தில் இராஜஸ்தானி மொழிக்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட உரிமை அநியாயமாகப் புறக்கணிக்கப்படுகிறது.

நம்முடைய தலைமை அமைச்சர் மேலும் சொல்கிறார் ‘இந்திய மக்களில் நூற்றுக்கு இருவர்தான் ஆங்கிலம் அறிவர்’ என்று. இந்த மனத்திற்கு அவர் எப்படி வந்தார் என்று தெரியவில்லை.

ஆங்கிலம் நன்றாக அறிந்த பெரும்பான்மையான இந்தியர்கள். ‘ஆங்கிலமற்றவர்கள்’ எனக் கருதப்படுவதைக் காட்டிலும் — இந்தியில் ஒரு சில வர்த்தகர்கள் மட்டுமே பேசத் தெரிந்தவர் இந்த அறிந்தவராகக் கருதப்படுகிறார்.

பி. வி. ஆர். ராவ்,

‘விங்கம்மாண்டி’

பெங்களூர்

(27-8-78 ‘சன் டே’ ஆங்கில வார இதழில் எழுதிய கடிதம்)

பெரியாரின் சரியை பண்பு!

நாற்பது, ஐம்பது வருடப் பொதுவாழ்வில் பெரியார் எந்தக் கூட்டத்திற்கும், நிகழ்ச்சிக்கும் காலம் தாழ்த்திச் சென்றதாகத் தெரியவில்லை. மாலையில் கூட்டம் என்றால் காலையிலே போய் விடுவார். வருவாரோ, வரமாட்டாரோ என்ற ஐயப்பட்டிருக்க இடம் இருக்காது, கூட்டம் அல்லது நிகழ்ச்சி ஏற்பாடு செய்தவர்களுக்கு. ஒரு சமயம் (1953) தாதையை யங்ககார பேட்டையில் ஒரு பொதுகூட்டத்தில் கலந்து கொள்ள பெரியார் திருச்சியிலிருந்து புறப்பட்டு வந்தார், தொச்சியம் (திருச்சியிலிருந்து முறையமைல்) என்ற இடத்தில் கார் (VAN) பழுதாகி விட்டது. பிறகு அங்கிருந்து பஸ்ஸில் முகிழி வந்து பிறகு சரக்கு ஏற்றும் போக்குவரத்துலாரி ஒன்றின் மூலம் குறித்த காலத்திற்கு ஒரு மணி முன்னதாகவே வந்து சேர்ந்துவிட்டார். இந்த வயதிலும் மற்றவர்களுக்கு அசௌகரியம் ஏற்படக்கூடாதே என்று தன் செளகரியத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் லாரியில் வந்த விஷயம் கேள்விப்பட்டு நானும் மற்ற தோழர்களும் அசந்தே போனோம்.

— பி. இரங்கசாமி பி. ஏ. பி எஸ்

மறக்கவே முடியாத தென்னவன்

புலவர் வெற்றியழகன்

எடுப்பு :

அண்ணா என்னெரு மனிதர் — அவர்
அவனக்கு வாழ்த்திட புனிதர்! — அண்ணா

தொடுப்பு :

கண்ணுய்த் தமிழரைக் காத்தார் — தமிழர்
காவியம் நயம்பட யாத்தார்! — அண்ணா

முடிப்பு :

இவ்வு பகைய் உழைத்தார்
ஈடு இணையின்றித் தழைத்தார்
உறுவன் பகலாயு அழைத்தார்
உண்குமை அன்புடன் அணைத்தார்! — அண்ணா
அனேகு மொழியினை அளித்தார்
அறிவுக் குளத்திலில் குனித்தார்
எடுத்த செயலினை முடித்தார்
இதயத்தில் இடத்தினைப் பிடித்தார்! — அண்ணா
குறளின் வழுவினைப் பெற்றார்
குறள்வழி அறிவினைக் கற்றார்
அறிவின் உச்சியில் நின்றார்
ஆணவப் பேரக்கினை வென்றார்! — அண்ணா
கடமை கண்ணியம் சொன்னவர்
கட்டுப் பாட்டுடன் நின்றவர்
மடமை நீக்கிய மன்னவர்
மறக்கவே முடியாத தென்னவன்! — அண்ணா

எனதுதுடியம்!

கவியரசு முடியரசன்

சாதிகளே இல்லையடி. பாப்பா நம்முள்
தாழ்வுயர்வு சொல்லுதலே பாவம்' என்றே
ஓதியவர் பாரதியும் செத்து விட்டான்;
உட்புகுந்த சாதிகளோ சாக வில்லை;
வேதியர்கள் தாம்வாழ வகுத்து வைத்த
வேதநெறி திராவிடத்தில் தூள் தூள் என்று
மோதினனாம் பாவேந்தன்; வீதிதோறும்
முளைப்பதலால், தூளாக வில்லை யிங்கே

ஒருருவம் இல்லாத கடவுள் பேரால்
ஒவ்வாத பகைமூட்டும் மதத்தின் பேரால்
கிரிபு பெற்றுவுரும் சமுதாயத்தைச்
செப்பனிட வந்தனா பெரியார் இங்கே
ஆற்றிவிட போர்தொடுத்து மான்டபின்பும்
அர்த்தமிலா எந்தமதம் அழிந்த திங்கே?
ஆரவார்போல் போராட வல்லா ரிங்கே?
அய்யகோ என்றெஞ்சும் துடிது டித்தேன்,

முன்பிருந்த வரலாற்றை எடுத்துச்சொல்வி
முத்தமிழின் சிறப்பெல்லாம் தொகுத்துக் கூறிப்
பின்பிருந்த நாகரிகம் உலகில் ஒங்கப்
பிறரெல்லாம் மூயல்வதைப்பார் என்று காட்டி
என்பருக நாளெல்லாம் பேசி அண்ணா
எழுச்சிபெற முன்னேற்றக் கழகங்கண்ட
பின்புமிந்தத் தமிழினத்தார் நிமிர்ந்து நிற்கப்
பின்பவாங்கும் நிலைகண்டு மனந்து டித்தேன்

சாதினன் சமயமென முனைத்துவந்த
சமூகங்களை விட்டுவிட்டேன்' என்றுகூறி
மேதினியில் மறுமலர்ச்சி காண வந்த
மேன்மைமிகும் இராமலிங்கர் அருட்பா நூலை
ஓதிவரும் தொண்டருக்குப் பஞ்ச மில்லை
சமூகங்களை ஒழிக்கத்தான் நெஞ்சமில்லை;
யாதினியாம் செய்வதென எண்ணி எண்ணி
அகமெல்லாம் துடிதுடிக்கும் வெம்பும் சோரும்

முடிவளர்ப்பார் புதர்முனைத்த செடிகள்போலே;
முகம்மறைப்பார் மூக்குக்கண் ணுடி யாலே
அடிமறைக்கும் தொள்தொளத்த காலின் சட்டை;
அணிந்திருப்பார்; பூப்போறித்த மேலின்சட்டை;
படிமறைப்பார், நடைமறைப்பார், தெருவில் செல்லும்
பாவையரை வழிமறைப்பார், சுத்த டிப்பார்;
குடிசைக்கும் காளைகளைக் காணும்போது
குழியிடைத் துடிதுடிக்கும் எனது நெஞ்சம்.

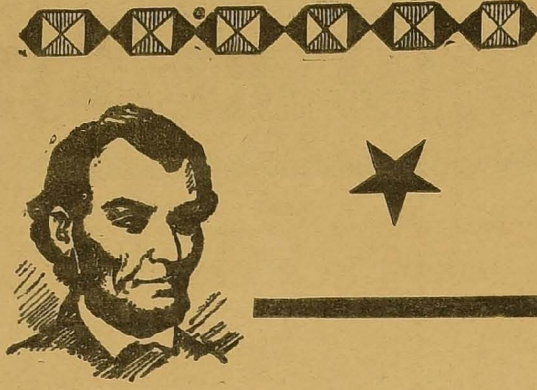
எதிர்காலம் இவர்கையில் என்று நம்பி
இருக்கின்றார் நிகழ்காலப் பெரியோர்; ஆனால்
உதிர்காலம் போலன்றோ இளைஞர் வாழ்க்கை
உருள்கிறது; தனிகாலம் வருமா என்னும்
புதிர்காலம் இடுவதனால் எனது நெஞ்சம்
பொழிபனியில் குளிக்கால் நடுக்கம்போல
விதிர்காலம் துடிதுடிக்கும்; அவர்தம் நெஞ்சில்
விடிகாலம் அரும்பிவரும் காலம் என்றோ?

புதியஅலை எனும்வலையை விலி விட்டால்
பொருள்பெருகும் புதல்வளரும் என்று நம்பி
மதிதவறி எழுத்தாளர் வீந்து விட்டார்;
மனமயக்கம் தருகின்ற காமச் சாற்றைப்
புதுமுறையில் பிழிந்தெடுத்து வார்த்து வைத்துப்
புத்தகங்கள் பத்திரிகை எழுதி விட்டார்;
கதைபித்துவா கலையித்துவா இயை நெஞ்சம்
கருகிவிடும் வழியன்றோ எனத்து டித்தேன்

நல்லறிவைப் பண்பாட்டை ஒழுக்கத் தன்னை
நாகரிகக் கலவளத்தை விஞ்ஞானத்தைச்
சொல்லுதற்குப் படைப்பாற்றல் கொண்டோன்

கழல்கின்ற கோலொன்றே எழுது கோலாம்;
புல்லறிவால் பொருள்பெருக்கல் ஒன்றே நோக்கிப்
பழுத்ததெலாம் வரையுங்கோல் கன்னக்கோலாம்;
நல்லறிவைக் கெடுத்தமிகப் பொருள்ப நற்போன்
நாட்டுக்கே நங்கிலுக்கும் கெட்டியோன் ஆவன்

மறைப்பிட்டிமே இல்லாமல் சதையைக் காட்டி
மன்மதன் ஏவல்கொளும் மங்கை நல்லார்
கறைப்படுமே பண்பாடென் நெண்கு ராகி
கன்னத்தை வாடகைக்கு விட்டால் பின்பும்
தரப்படுமே நடிப்பதற்கு வாய்ப்பென் நெண்ணித்
தரங்கெட்ட காட்சிகளில் நடித்துக் காட்டும்
திரைப்படங்கள் வளர்வதற்கில் கிடங்கொ டுத்தால்
தெருப்புழுதி போலாகும் மக்கள் நெஞ்சம்

ஆபிரகாம் லிங்கனும் - அறிஞர் அண்ணாவும்

ஆபிரகாம் லிங்கன்

"துப்பாக்கிரவையை விட ஓட்டுச்
கீட்டுதான் வலிமையானது என்று
முழங்கியவர்!

ஏழைக் குடிசையிலே பிறந்தவர்!

இரவு முழுவதும் புத்தகங்கள்
படிக்கும் குணமுள்ளவர்!

ஐர்ப்பது மைல் வட்டாரத்தில் படிக்க
காத புத்தகங்களை 'இல்லை' என்று
பெருமை பெற்றவர்!

ஆடம்பரம் என்பது துளியும் இல்
லாதவர்.

சினம் என்பதையே சிறிதும்
தீண்டாதவர்!

நகைச்சுவை சொட்டச் சொட்டப்
பேசி எதிரிகளின் வாயை அடக்கு
வதில் வல்லவர்!

மற்றவரோடு எப்போதும் நன்கு
பழகுவார்.

ஒடுக்கப்பட்ட நீர்கோ ஐன மக்க
லின் விடுதலைக்குப் பாடுபட்டவர்!

வாக்தர்சீட்டில் அசைக்க முடி
யாத நயபிக்கை கொண்ட இவர்
முதன்முதலில் 'இல்லியானஸ்' மாநில
சட்டமன்றத் தேர்தலில் வெற்றியைத்
தழுவு முடியவில்லை;

இவர் பிறந்தது - 1809

-தொகுப்பு: நெய்வேலி சுப்பிரமணியம்

அறிஞர் அண்ணா

* மக்கள் குரலை மகிசன் குரல்'
என்று முழங்கியவர்!

எளிய குடும்பத்திலே பிறந்தவர்;

விடிய விடிய புத்தகங்களைப்
படிப்பவர்!

'மிகப் பெரிய - பல்சாயிரக்கணக்
கான நூல்களைக் கொண்ட கன்னி
மாரா நூலகத்தையே கறைத்துக்
குடித்தவர் என்ற பெயர் பெற்றவர்!

ஆடம்பரமற்ற முறையில் - அடக்
கத்தின் சின்னமாய்த் திகழ்ந்தவர்!

'ஆத்திரம் வந்து பார்த்ததே
இல்லை' என்று மனைவி முதல் கட்சித்
தொண்டர்வரை பாராட்டும் அளவுக்
குப் பொறுமைக் கடலாய் வீளங்கிய
வர்!

நகைச்சுவை மணம் வீச - மாற்
றுக் கட்சியினருட போற்றும் அள
வுக்கு மேடைப் பேச்சுக்கே இலக்க
ணம் வகுத்தவர்!

தனிமையை விரும்பாமல் எப்போ
துமே தம்மைச் சுற்றி நண்பர் சூறம்
தழ்ந்திருக்க உரையாடிக் களிப்பவர்!

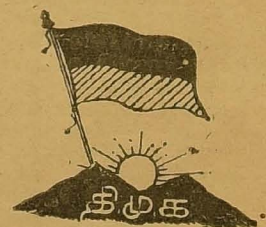
தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் எழுச்
சிக்காக உரக்கக் குரல்கொடுத்தவர்!

வாக்குச் சீட்டின் வலிமையில்
அசைக்க முடியாத நயபிக்கை
கொண்ட அண்ணா, முதன் முதலில்
சென்னை மாநகராட்சித் தேர்தலில்
பெத்துநாயக்கன் பட்டையில் வெற்
றியைத் தழுவு முடியவில்லை!

அண்ணா பிறந்தது - 1909

கற்பழிப்பு, களவாடல், கடத்தல் என்ற
கயமைஎல்லாம் கற்பிக்கும் கதைகள், செட்ட
சொற்பெருக்கம் கொண்டொழுக்கும் காமப் பாட்டு,
துள்ளிவரும் நடனமெனப் பேயின் ஆட்டம்,
மற்போர்கள் செய்வதுபோல் காதற் காட்சி,
மாமேதை இயக்குநர்கள் நிறமை எல்லாம்
கற்போர்கள் நெஞ்சத்தைக் கெடுப்ப தல்லால்
கடுகனவு நலமெனும் தருவ துண்டா?

எதைக்கண்டு துடிப்பதடா தமிழர் நாட்டில்
எதைக்கண்டு கொதிப்பதடா அந்தோ இங்குப்
பதைக்கின்ற நிலையல்லால் அமைதியில்லை
பைந்தமிழின் நிலைகாணின் நெஞ்சே வேகும்;
மதிக்கின்ற வழிதேடி வடபு வத்தார்
மெல்லமெல்லப் பார்க்கின்றார்; இந்தி கொண்டு
வதைக்கின்ற வழியமைத்து வருதல் கண்டேன்
வடவார்ப்பிடி எத்தனைநாள் எனத்து டித்தேன்

திமுக

வினாவில் தொடங்குகிறது 'நம்நாடு' இதழில் 'ஊழ் வினை' தென்னரசு எழுதும் மற்றொரு உண்மைக் கதை

4-ம் பக்க தொடர்ச்சி

முழுக்கத்தைக் கழகத்தின் இலட்சிய முழக்கங்களில் ஒன்றாக வைத்திருக்கிறோம்!

இந்தி மொழியைத் திணிக்கும் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் 42 சதவிகித மக்களுக்கு இந்தி தெரியும் என்பதால் மற்ற 58 சதவிகித மக்களும் இந்தி கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். இது தவறான வாதம் என்பதை டாக்டர் இலட்சுமணசாமி முதலியார் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

“42 சதவிகித மக்களுக்குத் தெரியும் என்பதையே நான் ஏற்கமாட்டேன். 42 சதவிகித மக்களுக்கு இந்தி பேச மட்டும் தெரியலாம். இதிலே பல வகை இந்தி இருக்கிறது. மேற்கு உ.பி. யில் பேசப்படும் இந்தி வேறு. கிழக்கு உ.பி. யில் பேசப்படும் இந்தி வேறு. எனவே 42 சதவிகித மக்களுக்கு இந்தி தெரியும் என்பது சொத்தையான வாதமாகும்” என்று ஏ. எஸ். முதலியார் இடித்துரைக்கிறார்.

அதோடு மட்டுமல்ல; இதுபோன்ற முக்கிய விஷயங்களில் மக்கள் சம்மதம் மிக முக்கியம் என்கிறார் காலஞ் சென்ற டாக்டர் சுப்பராயன், மொழிக் குழுவில் உறுப்பினராக இருந்த அவர் கூறினார்:—

“ஆங்கிலத்தைப் புறக்கணித்து இந்தியைத் திணித்தால் நாட்டின் பொது வாழ்வில் ஒருவித குழப்பத்தை உண்டாக்கிவிடும். இந்தி பேசாத மாநிலங்களில் உள்ள தேர்தெருக்கப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய சட்ட சபைகளைக் கலந்து ஆலோசியாமல் மத்திய சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது!”

தமிழகச் சட்டசபை மிகத் தெளிவாகக் கூறிவிட்டது 1968-ல் இந்தி வேண்டவே வேண்டாமென்று!

ஆந்திர-கேரள-கருநாடக முதல்வர்களும் ஏறத்தாழ இந்தித் திணிப்பை எதிர்ப்பதில் ஒருமுகமாகவே இருக்கின்றனர்; தலுவனரித்தாரும் மற்றப் பிரச்சினைகளைக் கவனிக்க வேண்டிய மத்திய அரசு இந்திப் பிரச்சினையில் வேண்டாத விஷமங்களைச் செய்து வருகிறது!

தமிழர்களது இந்தி எதிர்ப்பு உணர்வைத் தூண்டுதலுக்கும் புதிய இடர்வதற்குச் சமம்!

தமிழர்களது இந்தி எதிர்ப்பு உணர்வு—நிறுத்த நெருப்பு!

அதைப்பற்றி எரியவிடாமல் பார்த்துக் கொள்வது வடவர்களின் பொறுப்பு!

அண்ணா ஒரு பொதுவுடைமைச் சிற்றி....

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ராய் ஒரு நேரம் மறைவாகவும் ஒரு நேரம் வெளிப்படையாகவும் இடையறாப் போராட்டம் நடத்தி வந்தனர்.”

தமிழகத்தில் இந்தப் போராட்டம் எப்படி நடந்து வந்தது? இங்கே ஒடுக்குகின்றவர்கள்? ஒடுக்கப்படுகிறவர் யார்?

ஆரிய இனத்தவர் ஒடுக்குகின்றவர்களாக இருந்தனர்; திராவிட இனத்தவர் ஒடுக்கப்படுவோராய் இருந்தனர்.

எனவேதான் ஒதுக்கப்பட்ட இனத்துக்காக அண்ணா ஒங்கிச் குரல் கொடுத்தார். இதை இப்படியும் மாற்றிச் சொல்லலாம்: “பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டின்படி திராவிடராகிய பட்டாளி இனத்துக்காக அண்ணா பறை முழக்கம் செய்தார்.”

மார்க்கம்—ஏங்கல்கம் வடித்துக்கொடுத்த ‘வர்க்க உணர்வில்’ அண்ணாவோ இன—உணர்வு இருப்பதைக் கண்டார். ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் இரு உணர்வுகளுக்கும் பெருந்த வேறுபாடு இல்லை என்பது பெரிதும் தெளிவாகும்.

இந்த அடிப்படையில்தான் அண்ணா திராவிட—இன உணர்வை—அதாவது பட்டாளி இன உணர்வைத் திராவிட இயக்கத்தின் வாயிலாகச் செழிக்கச் செய்தார்.

மேலாநடுகளில் ஆலை முதலாளிகள் ஆலைத் தொழிலாளிகளை எப்படி அடக்கி ஒடுக்கினார்களோ—அப்படித்தான் தமிழ் நாட்டில் சாதி முதலாளிகள், சாதித் தொழிலாளிகளை—“குத்திரர்கள்” என்று பட்டிட்டுக் கரண்டினார்கள்; ஒடுக்கினார்கள்; அவர்களுடைய உழைப்பை உறிஞ்சினார்கள்.

எனவேதான் சாதி—முதலாளித்துவத்தை எதிர்த்து அண்ணா அவர்கள் இங்கே போர்க் கொடியைத் தூக்கினார்கள்.

எனவேதான் ஒடுக்கப்பட்ட—அவமானப் படுத்தப்பட்ட—திராவிடப் பட்டாளி இன மக்கள் அவரின் பின்னால் அலைபாய அணி திரண்டனர். அதற்கு அவருடைய கன்னல் தமிழும் கைகொடுத்தது.

தொழிலாளிகளின் தோழராக—பொதுவுடைமைப் பூங்காவைச் சமைக்கும் புத்தறிவுச் சொல்வோர் உழவராக—அண்ணா எவ்வாறு அரும்பாடுபட்டார் என்பதற்கு இதோ அவரது எண்ண வரைபடங்கள் சில:

“உழைக்க ஒரு குலம்; அதனை உறிஞ்சப் பிரிதொரு குலம்; இந்த நியதி நியாயமா?”

“கோழியோடு அதிகாலையில் விழித்தெழுந்து கேட்டானே தூங்குகிறான் நம் தொழிலாளி! ஓயாமல் உழைத்து உழைத்து அருமையான பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறான். ஆனால் அவன் வாழும் வாழ்க்கை என்ன? கருங்கச் சொன்னால் அவன் வாழ்வது மிருக வாழ்க்கை! மிருகங்களுக்குக் கிடைக்கும் ஓய்வுகூட எதைத்தொழிலாளிக்குக் கிடைப்பதில்லை. உற்பத்தியைப் பெருக்கும் தொழிலாளியை முடிவாகிறதா?”

“உழைப்பு, உருக்குவது வீடக்கூடாது—உடலையும் சரி; உள்ளத்தையும் சரி! வாழ்விற்காக வசதி தேடுவதற்கு உழைத்து, அந்த உழைப்பிலே உருக்குவது போகும் நிலை மனிதனுக்கு ஏற்படுமானால்—அவன் முட்டை

மிட்டதும் செத்துவிடும் கோழி! அரும்புவிட்டதும் பட்டுப்போகும் செடி!...”

அமிழ்து துருக்கேற்ற

பொதுவுடைமைச் சிற்றி!

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்—தொழிலாளத் தோழருக்காகச் சொற்சிலம்பம் ஆடுகின்றவராக நடக்கவில்லை.

செய்வாளிலும் ஒரு தொழிலாளியைப் போலவே எளிய உடை உடுத்தி—எளிய உணவருந்தி—பகட்டுத்தனங்களுக்கு இடமே கொடுக்காமல் எளிய வாழ்க்கையே வாழ்ந்தார்.

குறகுறப்பான குழலில் இருந்தால்தான் அவரை அறிந்த கொடிய நோய் தணிபுமன்று டாக்டர் மில்லர் அவர்கள் கூறியும்கூட ‘குறகுற’ வசதி கொண்ட வீட்டில் குடியிருக்க மறுத்தவர் அண்ணா!

தாம் முதலமைச்சரான நிலையில் அரசுச் செலவில் அழகான சோபாக்களைப் போடவந்த போதும்—ஒரு பாட்டாளியின் மனை உணர்வோடு அவற்றை வேண்டாம் என்று வெறுத்து ஒதுக்கியவர் அண்ணா!

தாம் நடத்திய ‘திராவிடநாடு’—‘காஞ்சி’ ஏடுகளில் மே—முதல் தாளை ஒட்டிச் சிறப்பு மலர்களைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு மனை உணர்வாளர்களுக்காகப் புரட்சிக் குரல் எழுப்பியவர் அண்ணா!

எனவே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பொதுவுடைமைப் புத்துவகச் சிற்றியாகத் தான் தமது பொது வாழ்வு மனை உணர்வோடு அவற்றை வேண்டாம் என்பது தென்னக தெனியாவ உண்மை.

ஆனால் அந்தப் பொதுவுடைமைப் பூங்கா தமிழக மண்ணுக்கு ஏற்ப—தமிழரின் மொழி, கலை, பண்பாட்டு உணர்வுக்கு ஏற்ப—அமைய வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார்.

சோவியத் ரஷ்யா விரித்த ‘இரும்புத் திரைக்குள்’ அடங்க மறுத்த யுகோஸ்லாவியாவும் அல்பேனியாவும் தன்னிச்சையான பொதுவுடைமை நாடுகளாகத் தலையிடுவதில்லை; தங்களுடைய சீன மொழி—சீன இனம் இவற்றின் தனித் தன்மைகளைக் காத்துக்கொண்டே செஞ்சீனம் இன்று செழிக்கவில்லையா? சோவியத் முறைக்கு மாறுபட்டு

இன்று ‘சுரோ—கம்யூனிசம்’ என்னும் புதிய பொதுவுடைமைச் சிற்றை அரும்பவில்லையா? அந்த முறையில்தான் அண்ணாவும் தமிழ் நாட்டுக்கு ஏற்ற ஒரு பொதுவுடைமை ஆட்சி முறை சமுதாய முறை—அமைவதற்குப் போராடினார். அதற்குள் இறப்பு அவரைப் பறித்து கொண்டு விட்டாலும் அவர் இசைத்த போர்ப் பரணி என்ன தெரியுமா?

‘ஐரர் மன்னன் ஆட்சியிலே அவனது கொடுமைகளை ஒழிக்க மக்கள் எப்படி ஒருமித்துப் போராடினார்களோ—பிரான்சிலே பணப் பட்டாளத்தின் கொடுமைகளை எதிர்த்துப் பட்டிலிப் பட்டாளங்கள் எப்படி ஸூயிஸ் மனிதனுக்கு அறிவுறுத்தினார்களோ—அப்படித் தான் நம் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர வேண்டும்; முதலாளித்துவத்துக்குப் புத்தி புகட்ட வேண்டும்”

ஆகவே, தமது வைரமணிக் கருத்துக்களாலும் வாழ்க்கை முறையாலும் அண்ணா ஒரு பொதுவுடைமைச் சிற்றிகான் என்பதில் ஐயம் ஏது?

எனக்கா பேசத்
தொரியாது...?

பேசி
யது அரை மணி
நேரம்; படித்தது
ஆறுமணி நேரம்!

நமக்குக் கிடைத்த நற்பெரும் தலைவர்!

சமத்துவம் மலர்-
சாதியை ஒழிப்போம்!

ஒரு தத்துவத்தைக் கண்டு பிடித்து அந்தத் தத்துவத்தைத் தனது இயக்கத்திற்குக் கொள் கையாக வகுத்துக் கொண்டு, அந்த இயக்கத்தை உருவாக்கு சிற்ற தலைவன் இயற்கைத் தலைவனாகிறான் (Natural Leader) அப்படிப்பட்ட தலை வன் தான் பொதுவுடமைத் தத்துவத்தின் சிற்பி கார்ல் மார்க்ஸ். அந்தக் கண்ணோட் டத்தோடு பார்த்தால் சுய மரியாதைத் தத்துவத்தின் அடிப் படையில் ஒரு இயக்கம் கண்டு அந்தத் தத்துவத்திற்காகக் கால மெல்லாம் உழைத்த தந்தை பெரியாரும் ஒரு இயற்கைத் தலைவர் ஆவார்.

கார்ல் மார்க்ஸ்க்குப் பின்னால் அவனுடைய தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இயக்கம் நடத்தி வெற்றிகளைக் குவிக்க லெனினும், ஸ்டாலினும் தேவைப்பட்டார்கள்; அவர்கள் இருவரையும் வகைரத்தலை வர்கள் (Charismatic Leaders) என்றழைக்கலாம். காரணம் ரஷ்ய மக்கள் இந்த இரு பெரும் தலைவர்களின் எழுத் தால், பேச்சால் வலிவுபெற்ற கார்ல் மார்க்ஸ்க்கொள்கைகளை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டு தங்களை அந்த இயக்கத்தில் இணைத்துக் கொண்டனர். அவர்கள் ஆணைக்குக் கட்டுப் பட்டார்கள். அந்த அடிப் படையில் பார்த்தால் தந்தை பெரியாரின் சுயமரியாதைக் கொள்கையின் வழி நின்று அந்தக் கொள்கைக்கு வலிவும் பொலிவும் சேர்க்க நாடு நகரம், பட்டி தொட்டிகளில் மக்களைச் சந்தித்து, தங்களின் பேச்சால், எழுத்தால், மக் களைத் தம்வசம் ஈர்த்து வெற்றி களைக் குவித்திட்ட நமது தலை வர்கள் மறைந்த அண்ணாவும், இன்றைக்கும் நம்மை வழி நடத்திச் செல்வின்ற தளநாய கன் கலைஞரும் (Charismatic Leader) அல் லவா?

தந்தை பெரியாரின் சமு தாயச் சீர்திருத்தங்கள் நடை முறைப்படுத்தப்பட, சட்ட மாக்கப்பட அரசியலின் துணை வேண்டுகோள் முடிவெடுத்த அண்ணா அவர்கள் கண்ட இயக்கம், திராவிட முன்னேற் றக் கழகம். ஆக இருவரின் தோக்கமும் கொள்கையும் ஒன்றுதான். ஒருவர் அரசியல் ரீதியாக மக்களிடம் அதே கொள்கையை எடுத்துச் சொன்னார். மற்றொருவர் சமு தாய ரீதியாக அந்தக் கொள் கைக்கு வலிவூட்டினார். மலையைப் பிளக்கும் 'டைன மைட்' வெடி குண்டாகத் தந்தை பெரியாரின் பிரச் சாரம் இருந்தது. உடைக்கப் பட்ட பாதையைக் கொண்டு பகுத்தறிவு ஊருக்குப்பயணம் செய்யும் பாதையை நிர்மா ணிக்கும் பணியை அண்ணா ஏற்றுக் கொண்டார்.

இ. மு. கழக வர லாற்றின் ஒரு பகுதியை நான் எழுதி விட்டேன். தொடர்ந்து எழுத என் தம்பி கருணாநிதி எனக்குப் பின்னாலே இருக்

கிறான்' என்று அன்றைக்கு மன்னார்குடி கூட்டத்தில் குறிப் பிட்டுச் சென்றவர் அண்ணா. இது அண்ணா அவர்கள், தமக் குப் பின்னாலே தலைவர் கலைஞர் பேசுவார் என்று அன் னைக்குக் குறிப்பிட்ட வார்த்தைகளாக இருக்கலாம். ஆனால் இன்றைக்கு அண்ணாவிற்குப் பிறகு எவ்வளவு உண்மையாகி விட்டது என்பதை என்னும் போது அன்றைக்கே அண்ணா அவர்கள் எவ்வளவு தீர்க்க தரிசனத்தோடு சொல்லியுள் ளார் என்பதுதான் சிறப்புக் குரியது.

டி.ஆர்.பாலு

அண்ணா மறைந்து 9 ஆண்டுகள் உருண்டோடி விட்டன. அந்த நாள் முதல் இன்னும் வரை இந்த இயக்கத்திற்கும் இதை நடத்திச் செல்கின்ற தலை வர்களுக்கும் எத்தனை யெத்

தனை சோதனைகள்! ஒன்று? இரண்டா? விசாரணைக் கமி ஷன்கள், பொய் வழக்குகள், வாழ்வு டெலிவிஷன்களின் விஷம்ப பிரச்சாரங்கள், ஏன் னங்கள், ஏகடிய மொழிகள், அவைகளுக்கு விளக்கமளித்துப் பதில் சொல்ல முடியாத வாய்ப்புட்டுச் சட்டங்கள், இவற்றிற்கிடையே கூடவே இருந்து குழிபறித்த குறுமதி யாளர்கள்; அனைத்துச் சோதனைகளையும் சமாளித்து, தனக்கு நிச்சயம் துரோகம் செய்ய நினைக்காத பேரூ ஒன்றின் உற்ற துணையை மட்டுமே நம்பி வாழும் அந்தத் தங்கத் தலைவன் இந்த இயக்கத்தை ஒரு பேரழிவிலிருந்து காப் பாற்றிய உண்மையை இந்த நாடு உணர்ந்துள்ளது. என் னைக்கும் அந்தத் தலைவனுக்கு இந்த இயக்கம் நன்றி செலுத்தியாக வேண்டும். அந்த நன் றிக்குரிய தலைவர் நம் கலைஞர் வாழ்க! கழகம் வாழ்க! அண்ணா, பெரியார் புகழ் ஒங்குக!

பெரியார் — அண்ணா புகழ் ஒங்குக!

தரமான வண்ண அச்ச வேலைகளுக்கு

லோட்டஸ்
அப்செட் பிரஸ்

9, லோட்டஸ் இராமசாமி தெரு, இராயபுரம் - சென்னை - 600013

தொலைபேசி: 553422

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்காக ஆசிரியர் மு.கருணாநிதி அவர்களால், அழகிரி அச்சுத்தில் (24, சூரியகாரசாலைசெட்டி தெரு, இராயபுரம், சென்னை-600013) அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது. நிர்வாக அலுவலகம், 'அன்பகம்' 508 அண்ணாசாலை, தேனம்பேட்டை சென்னை-600018 தொலைபேசி 441009.